

POSTANOWIENIE

Dnia 10 listopada 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa J. K.
przeciwko Skarbowi Państwa Zakładowi Karnemu w T.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 listopada 2011 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 21 grudnia 2010 r.,

- 1) odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego Skarbu Państwa - reprezentowanego przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa kwotę 1000 (tysiąc) zł tytułem części kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym;**
- 3) oddala wniosek pełnomocnika powoda o zasądzenie na jego rzecz od Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.**

Uzasadnienie

Powód J. K. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 21 grudnia 2010 r.

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia i zmiany. Brak zamieszczenia tego elementu w skardze kasacyjnej, względnie jego zamieszczenie w sposób nienależyty stanowi istotną wadę, której nie można usunąć w trybie usuwania braków formalnych.

Skarga kasacyjna J. K., sporządzona przez zawodowego pełnomocnika, nie spełnia istotnego wymagania procesowego przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., brak w niej bowiem prawidłowego wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę zaskarżonego orzeczenia. W skardze kasacyjnej wskazano, że wyrok Sądu Apelacyjnego jest zaskarżony w całości. Natomiast we wniosku, zawartym w skardze kasacyjnej, wskazano, że powód żąda uchylenia wyroku Sądu Apelacyjnego i zmianę wyroku Sądu I instancji – wyroku Sądu Okręgowego z dnia 16 września 2010 r. poprzez zasądzenie na rzecz powoda żądanej przez niego kwoty tytułem zadośćuczynienia. Z wniosku skarżącego nie wynika więc w jakim zakresie (czy w całości czy w części) żąda on uchylenia wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 21 grudnia 2010 r. Przyjęcie, że wniosek ten dotyczy tylko jednego roszczenia dochodzonego przez powoda (zadośćuczynienia) oznaczałoby, iż treść wniosku nie odpowiada podanemu w skardze kasacyjnej zakresowi zaskarżenia albowiem przedmiotem żądania powoda (w całości oddalonego) było nie tylko żądanie zapłaty pieniężnego zadośćuczynienia, ale również żądanie wydania rzeczy. Brak jest podstaw do tego, aby nadać wnioskowi zawartemu w skardze kasacyjnej większego znaczenia od wskazanego w skardze kasacyjnej zakresu zaskarżenia. Zachodząca rozbieżność pomiędzy wskazanym zakresem zaskarżenia i wnioskiem skargi kasacyjnej uzasadnia przyjęcie, że skarga kasacyjna nie spełnia niepodlegających uzupełnieniu wymagań formalnych skargi kasacyjnej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 października 2007 r.,

V CSK 309/07, OSNC-ZD 2008, nr 3, poz. 81). Skarga dotknięta powyższą wadą podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Wobec tego, że skarga została sporządzona sprzecznie z zasadami profesjonalizmu, należało oddalić wniosek do przyznania kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu wywołanym wniesieniem tej skargi. W judykaturze utrwalony jest pogląd, według którego czynności adwokata ustanowionego z urzędu, które są sprzeczne z zasadami profesjonalizmu, nie uzasadniają przyznania mu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 1999 r., II CKN 341/98, OSNC 1999, nr 6, poz. 123).

Na wniosek pozwanego Skarbu Państwa (Zakładu Karnego w T.) - zastępowanego przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa - zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną, Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 99, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.